

Milan Vincetič

Stajanke

Zgodnja

Pridušalo se je
da je metalo ribe
iz drvečih
in stoječih voda
ter jemalo dih
tako temnim
kot deškim bogovom
pridušalo da smo
ob žgalna kadila
in zadnja mazila
tako v postnih
kot v belih nočeh
in da nam je
po tožnih bobnih

kot dežju
ki nam v sanjah
obrača hrbet

Prva

Zdaj smo na tem
da previjemo sončne
na žepne ure
in postojimo
dokončno na tem

da se sleče modras
sezuje jelen
ali pobere
zablodeli tulec
na lovski grbini
nepovratno na tem
kar smo zarekli
ali narekli

da bi se zmuznili
kot smo prišli
obirajoč

Druga

Kar pada
iz rok
so škarje
na podstenju
ali kovček
ki je pozehal
in poletel
in kar obtiči
posnedejo mravlje
da zavegajo
tako viseči
kot pompejski vrtovi
in kar povisi
ne poniha

niti skodele
niti blage
kalne sape

Srednja

Hvaljeni če ste poslani
namesto snega
babske piščali
ali tesarja
hvaljeni dokler niste
tatinsko odkljukani
v knjigah
ki jih nihče
ne zapira
hvaljeni če ste po zvezdah
ki se držijo oči
in pobirajo
s tal
hvaljeni na veke slavljene

če ste jemani
iz srečno
podrte živali

Tretja

Tako milostno je že
da s čajnikov
pobira lišaj
in mrazice
dvigajo pokrovke
tako milostno
da jajce
poči v goro
na katero sedajo
tako trstene
kot tesane barke
tako milostno
da preskačejo
iz vrste

ki niso še na vrsti
za blagost
starosvetja

Pozna

Ki smo ob vid
ki smo ob nos
ki smo ob sluh
ki smo ob ude
nam je blagor
nam je drobnica
ki se stiska
ob ogrado
nam je jutranjik
vržen na prag
in v njem stavek
ki pomeni nazaj
a gre nad vse
ki smo rešnji

ki nam je kraljestvo
revnih na duhu
in na telesu

Davna

Na vsem lepem
je vse po meri
ptice pojahajo
plana deževja
in premikajo
ribje jate
ki se jih postijo
tako temni
kot deški bogovi
na vsem lepem
od včeraj
na jutri
se vse pomeri
po vitrihu

ali sloki vzmeti
ki se po čudežu
še zna napeti